

Ornelis

Ik heb even getwijfeld toen ik door Kürt Rogiers genomineerd werd voor de Ice Bucket Challenge. Ik ben van nature geen ijsbeer. Meer een warm ligbadgeval. En ik vond de link met ALS vergezocht. Allemaal aandachtstrekking, die emmergieters, dacht ik, BV's die nog eens de krant wilden halen. En worden die patiënten gezond omdat ik goed nat word? Maar flauw wou ik ook niet doen, en de wereldwijde ketting doorbreken. Toen ben ik eens wat informatie over de actie gaan opzoeken, en las dat de donaties in korte

DRUPPEL

tijd verviervoudigd zijn. En dat geldt is erg nodig, want er wordt erg weinig onderzoek naar de dodelijke ziekte gedaan. Sensibilisatie rond 'Amyotrofische Laterale Sclerose' is trouwens de hoofdbedoeling. ALS is een ziekte van de zenuwcellen die de spieren aansturen. Doordat de motorische zenuwcellen in het ruggenmerg en het onderste deel van de hersenen afsterven, komen de signalen vanuit het brein niet meer aan bij de spieren. De hersenen kunnen dus geen spierbewegingen meer op gang brengen. Het uitvallen van de ademhalingspijpen is meestal de oorzaak van het overlijden van iemand met ALS en de levensverwachting is tussen de 3 en de 5 jaar.

Een verschrikkelijke ziekte dus, die elk van ons kan overkomen. Toen ik dat alles las dacht ik: baat het niet dan schaadt het niet. Door die emmer water, door de 100 euro die ik gestort heb, en misschien ook door m'n nominatie van de koning, en de plezierige, betrokken reactie van het koningshuis op Twitter, heb ik misschien een klein druppeltje bijgedragen aan de problematiek rond ALS. Dat sommige mensen zo'n emmer aanstellerij vinden, neem ik erbij. Doe het dan niet als je ooit genomineerd wordt, maar overweeg misschien wel een bijdrage te storten. Alle druppels helpen.